

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 27 ods. 4 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa podnikateľovi za činnosti uvedené v oddieli A prílohy IV k danému nariadeniu uložil poplatok vo výške minimálnych sadzieb uvedených v oddieli B prílohy IV k danému nariadeniu aj v tom prípade, ak náklady, ktoré vznikli príslušným orgánom v súvislosti s výdavkami, ktoré mali v súlade s prílohou VI k uvedenému nariadeniu, nedosahujú výšku minimálnych sadzieb?
2. Je členský štát za podmienok uvedených v predchádzajúcej otázke oprávnený vyberať za činnosti uvedené v oddieli A prílohy IV k nariadeniu poplatky, ktoré sú nižšie ako minimálne sadzby stanovené v oddieli B prílohy IV nariadenia, ak náklady, ktoré vznikli príslušným orgánom v súlade s prílohou VI k nariadeniu, nedosahujú výšku minimálnych sadzieb, bez toho, aby boli splnené podmienky uvedené v článku 27 ods. 6 nariadenia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 165, s. 1; Mim. vyd. 03/045, s. 200.

Žaloba podaná 17. decembra 2009 — Európska Komisia/Estónska republika**(Vec C-527/09)**

(2010/C 63/43)

*Jazyk konania: estónčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Európska Komisia (v zastúpení: G. Braun a E. Randvere)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Estónska republika si tým, že neprijala právne predpisy potrebné na prebratie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS⁽¹⁾ a neoznámila ich Komisii, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 29. júna 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 157, s. 87.

Žaloba podaná 17. decembra 2009 — Európska komisia/Estónska republika**(Vec C-528/09)**

(2010/C 63/44)

*Jazyk konania: estónčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Marghelis a K. Saaremäel-Stoilov)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Estónska republika si tým, že do vnútroštátneho práva riadne neprebrala článok 3 písm. i) bod iii), článok 8 ods. 2 tretí pododsek a článok 8 ods. 3 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ)⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 upravuje hospodárenie s odpadom z elektrických a elektronických zariadení. Komisia má, po analýze opatrení, ktorými bola táto smernica prebratá do estónskeho práva, názor, že Estónska republika riadne neprebrala článok 3 písm. i) bod iii), článok 8 ods. 2 tretí pododsek a článok 8 ods. 3 druhý pododsek.

Článok 3 písm. i) bod iii) definuje výrobcu elektrických a elektronických zariadení. Estónske právne predpisy o odpadoch z elektrických a elektronických zariadení obsahujú dve rôzne definície výrobcu a sťažujú tým pochopenie a uplatnenie predpisov o hospodárení s týmito odpadmi zo zariadení.

Článok 8 ods. 2 tretí pododsek smernice stanovuje, že náklady na zber, spracovanie a environmentálne vhodné zneškodnenie sa nesmú pre kupujúcich pri predaji nových výrobkov uvádzať oddelene. Túto požiadavku Estónska republika neprebrala do vnútroštátneho práva.

Článok 8 ods. 3 druhý pododsek smernice stanovuje povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby sa na prechodné obdobie po dobu ôsmich rokov po nadobudnutí účinnosti smernice výrobcom povolilo, aby pri predaji uvádzali pre kupujúcich náklady na zber, spracovanie a zneškodnenie environmentálne vhodným spôsobom, pričom uvedené náklady nesmú presiahnuť skutočné náklady. Estónsko túto povinnosť do svojho práva neprebralo.

Estónska republika s uvedenými výčtkami súhlasila a vo svojej odpovedi na odôvodnené stanovisko Komisie prisľúbila, že rozpor s článkom 3 písm. i) bodom iii), článkom 8 ods. 2 tretím pododsekom a článkom 8 ods. 3 druhým pododsekom odstráni novelou zákona o odpadoch. Vzhľadom na to, že Estónska republika podľa informácií Komisie sľúbenú novelu zákona o odpadoch doteraz neprijala, alebo o jej prijatí Komisiu neinformovala, Estónska republika doteraz riadne neprebrala článok 3 písm. i) bod iii), článok 8 ods. 2 tretí pododsek a článok 8 ods. 3 druhý pododsek do svojho vnútroštátneho práva, nespĺnila si tým povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.

(¹) Ú. v. EÚ L 37, s. 24; Mím. vyd. 15/007, s. 359.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Poľsko) 18. decembra 2009 — INTER-MARK GROUP Sp. z. o. o. Sp. komandytowa/Minister Finansów

(Vec C-530/09)

(2010/C 63/45)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: INTER-MARK GROUP Sp. z. o. o. Sp. komandytowa

Žalovaný: Minister Finansów

Prejudiciálne otázky

1. Má sa ustanovenie článku 52 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES (¹) z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty vykladať v tom zmysle, že služby spočívajúce v časovo obmedzenom poskytnutí výstavných a veľtrhových stánkov zákazníkom, ktorí predstavujú svoje ponuky na veľtrhoch a výstavách, patria k doplnkovým službám uvedeným v tomto ustanovení k službám organizovania veľtrhov a výstav, t. j. k službám podobným niektorej z aktivít v oblasti kultúry, umenia, športu, vedy, vzdelávania či zábavy, ktoré podliehajú zdaneniu v mieste, kde sa služby fyzicky vykonávajú;

2. alebo je potrebné vychádzať z toho, že ide o reklamné služby, ktoré na základe článku 56 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112 podliehajú zdaneniu v mieste, kde má odberateľ zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti alebo stálu prevádzkareň, pre ktoré sa služby poskytli, alebo ak takéto sídlo ekonomickej činnosti či stála prevádzkareň neexistujú, v mieste, kde má trvalé bydlisko alebo kde sa obvykle zdržiava;

— pokiaľ sa tieto služby týkajú časovo obmedzeného poskytnutia stánkov zákazníkom, ktorí predstavujú svoje ponuky na veľtrhoch a výstavách, pričom tieto služby obvykle predpokladajú predchádzajúce vypracovanie návrhu a vizualizácie stánku, a prípadne aj dopravu súčastí stánku a jeho montáž na mieste konania veľtrhu či výstavy, a pokiaľ zákazníci poskytovateľa služby, ktorí predstavujú svoj tovar a služby, platia organizátorovi každej akcie len za možnosť zúčastniť sa veľtrhu či výstavy osobitný poplatok, ktorý zahŕňa najmä náklady na zásobovanie, infraštruktúru veľtrhu, mediálnu službu atď., pričom

za vybavenie a inštaláciu vlastného stánku je zodpovedný každý vystavovateľ sám a využíva služby, ktoré sú predmetom výkladu v prejednávanej veci, a

organizátori veľtrhov alebo výstav požadujú od návštevníkov za vstup zvláštne vstupné, ktoré prípadne usporiadateľovi, a nie poskytovateľovi služieb?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).